

Aisha Naims tale om integration til Nordisk Talefest

Taler

Aisha Naim
Gymnasieelev

Dato

7. maj 2026

Sted

Nordatlantens Brygge, København

1 Integration - Hvad vi mister på vejen

Jeg hedder Aisha. Jeg er født i Danmark, men kommer fra Afghanistan. Jeg
5 identificerer mig som dansker.

Min mor hedder Hafiza. Hun er født i Afghanistan.

Hun kom til Danmark for over 30 år siden, men identificerer sig stadig som en
10 afghaner.

Vi har en problematik

Nogle gange føles det som om, at uanset hvad hun gør,
15 vil hun aldrig helt blive accepteret i min kultur.

Og uanset hvad jeg gør,
vil jeg aldrig helt blive accepteret i hendes.

Hvad betyder det for mig?

20 Det betyder desværre, at der er et led, der mangler i forbindelsen mellem min mor og mig.

Det er ikke fordi vi ikke elsker hinanden. Tværtimod. Min mor har ofret alt for mig. Hun forlod alt, hun havde, for at mine søskende og jeg kunne leve et
25 velfungerende liv.

Men nogle gange føles det som om, at der er en forståelse, der mangler, og at rollerne derhjemme bliver sløret.

Jeg kan huske, at min storebror engang sagde, da han var yngre, at det føltes som om, man ikke var dansker, før man havde spist svinekød eller drukket alkohol.

Og selvom jeg godt ved, at det ikke er rigtigt,
35 så satte det sig fast i mig.

For hvad er det egentlig, der afgør, om man er integreret i Danmark?

Hvad betyder det overhovedet at være dansk?

Er det sproget?

40 Er det værdierne?

Er det traditionerne?

Eller er det blevet til noget så simpelt som,
hvad man spiser,

45 og hvad man siger ja og nej til?

For hvis det er dét,

så vil nogle mennesker aldrig kunne passe ind.

50 Og hvis det ikke er dét...

hvorfor føles det så nogle gange sådan?

I dag tager jeg udgangspunkt i sproget og værdierne.

55 Når barnet bliver integreret hurtigere end forælderen, er det her, et større problem opstår. Ikke bare en kulturforskel, men en afstand som ingen politikere sætter lys på.

Vi taler hele tiden om integration som tal og statistikker. Karaktergennemsnit,
60 ghettolister og kriminalitet.

Men vi taler ikke om, hvad der sker derhjemme.

Vi taler ikke om børn, der skal oversætte breve fra kommunen. Om forældre, der
65 mister autoritet, fordi deres børn forstår systemet bedre end dem. Om den ensomhed, der opstår, når mor og datter lever i samme hus, uden helt at kunne forstå, hvad den anden har på hjertet.

70 Hjemme hos mig findes der altid to sæt regler:
En i skolen.
En derhjemme.

Og midt imellem det hele skal jeg selv finde ud af, hvem jeg må og vil være.

75 Det kalder vi integration, men nogle gange føles det mere som en splittelse.

For integration i Danmark handler ofte om én ting:
At minoriteter skal tilpasse sig. Hurtigere, bedre og mere.

80 Men hvis integration kun handler om at blive mere som “de andre”,
hvad sker der så med det, man kommer fra?

Hvad sker der med ens sprog,
85 ens familie,
ens måde at være i verden på?

For mig er det simpelt. Jeg er født og opvokset her. Danmark er alt jeg har og har
jeg alt jeg kender, men for min mor?

90 At give slip på hvem hun er, og hvad hun er vokset op med, er som at sige farvel
til en del af sig selv man i forvejen ikke var klar til at give slip på, men blev
tvunget til at give slip på.

95 Vi glemmer at spørge:
Hvad sker der med familierne, når børnene løber foran, og forældrene bliver
efterladt?

Når jeg taler perfekt dansk og kender alle reglerne, men min mor stadig kæmper
100 med sproget efter 30 år,
så bliver jeg ikke bare datter.

Jeg bliver tolk.
Jeg bliver sagsbehandler.
105 Jeg bliver den voksne.

Og det burde ikke være et barns ansvar.

110 Integration burde ikke koste relationen til dem, der har ofret mest for os.

Det her er ikke kun min historie. Det er tusindvis af unge, der lever mellem to verdener.

115 Vi bliver kaldt “velintegrerede”, men ingen spørger, hvad vi har mistet på vejen.

Hvis integration virkelig skal lykkes, så handler det ikke kun om at løfte børnene. Det handler også om at løfte forældrene med. Om bedre sprogundervisning. Om fællesskaber. Om respekt for kultur, ikke bare krav om
120 assimilation.

For hvad er et velfungerende samfund værd, hvis det samtidig skaber afstand?

Integration må ikke betyde, at vi vokser fra hinanden. Det må betyde, at vi
125 vokser sammen.

Måske handler det ikke om at vælge mellem at være dansk eller afghaner. Måske handler det om at få lov til at være begge dele.

130 Jeg er ikke mindre dansk, fordi min mor er afghaner. Og hun er ikke mindre værd, fordi hun taler dansk med accent.

Vi fortjener et samfund, der hjælper os med at mødes på midten.

135 For integration handler ikke kun om at høre til i Danmark. Det handler også om at føle sig hørt og accepteret, ligegyldig hvem man er, og hvor man kommer fra.

140 Og det er ikke kun et politisk ansvar.
Det er **dit ansvar**.
Og det er **mit ansvar**.

Så gør én ting anderledes fra i dag:
145

Vær nysgerrig i stedet for dømmende.
Lyt, før du konkluderer.
Og giv plads, uden at kræve, at andre skal være som dig.

150

For integration sker ikke kun på Christiansborg.
Den sker i hverdagen.

Det sker mellem mennesker.

155

Det sker, mellem os.

Kilde

Manuskript modtaget fra taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

160

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Debattale, Talefest

165

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/aisha-naims-tale-om-integration-til-nordisk-talefest>

170

175

180